

Žemdirbi rūpesnė

Par žėima bova snėiga posnis
Pakėl saulelė, pražīd geltuons šalposnis
Pėrmuoji pasveikėn pėmpė koudoutuoji,
Kvėit ė laukus par žėima paėlsiejusi artuoji.

Čīren pėlks mažos cīrolielis
Darbujės vėsė: ė anūkā, ė senielis.
Žalio kėlėmelio pasėpouš pėivas,
Po kėik dėinu pražīst ė ėivas.

Aple špuokėnīčė sok ratus špuokielis,
Prilašies berža soluos pėlns poudielis.
Parplasnuojė rauduonkuojis gondros.
Je nesiesi – nepjausi. Gali kažkėik būt mondros.

Ont stuogo vėzgėn oudega kėilė,
Žad gera derliu, bet je dėrbsi so meilė,
Gegotė raibuoji kokou beržīnelie,
Truopnės gaspadėnės sie kvietkeles darželie.

Rėk bolvelės vaguotė, daržus ravierė,
Nebier laika nė televizuoriaus paveizietė,
Nier kumet ė Palonga novažioutė,
Je nešėinausi, netoriesi karveliem kou doutė.

Va tēp ė biegtuos dėinas kap ondou,
Ėlgā netrunk ė viel ateit rodou.
Prasėded javapjūtė, lėnarūtė,
Ė viel rėk karvelės varītė ė kūtė.

Ėšlek paukštelė ė tuolėmus kraštus,
Ateit šaltė, viel rašīs ont longās raštus.
Praeit metā, geresnė a prastesnė,
Nuori – nenuori, vėinās metās būsem senesnė.